

Θεοπαικό
Φεστιβάλ
Σοιμού
«ΧΡΥΣΑ ΚΑΡΡΑ»

«Θεατρικοί Βηματισμοί στο νησί
του Πυθαγόρα»

«Σταματία, το γένος Αργυροπούλου»

του Κώστα Σωτηρίου

με την Ελένη Ουζουνίδου

**Στο αμφιθέατρο του Λυκείου (Βαθύ) την Δευτέρα 18 Ιανουαρίου & Τρίτη 19
Ιανουαρίου**

Σταματία, το γένος Αργυροπούλου. Γεννημένη στην Αθήνα στα μέσα της δεκαετίας του '30, κόρη ανώτερου δημοσίου υπαλλήλου, διαπαιδαγωγημένη με τα χρηστά ήδη της εποχής και αρραβωνιασμένη με λοχαγό του Εθνικού Στρατού. Ζει στην αυλή του σπιτιού της, αδυνατώντας να παρακολουθήσει τη ζωή που προχωράει δίπλα της...Επιμένει πεισματικά να βλέπει τα πάντα μέσα από τα δικά της παραμορφωτικά γυαλιά, καταλήγοντας άλλοτε τραγική κι άλλοτε κωμική φιγούρα, μέσα στα γεγονότα που διαδραματίζονται δίπλα της και αφορούν άμεσα τόσο την ίδια, όσο και τους δικούς της ανθρώπους. Προσκολλημένη σε αυτό που η ίδια θεωρεί εθνικά, ηθικά και θρησκευτικά σωστό, καταλήγει να έρθει σε ρήξη με το περιβάλλον της και να κάνει την αναδρομή της ζωής της, απομένοντας μόνη.

Συντελεστές

Σκηνοθεσία: **Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος**

Σκηνικά-Κοστούμια: **Μαγδαληνή Αυγερινού**

Μουσική επιμέλεια: **Νέστορας Κοψιδάς**

Σχεδιασμός φωτισμών: **Σάκης Μπιρμπίλης**

Παίζει η ηθοποιός: **Ελένη Ουζουνίδου**

Πληροφορίες: 6933-413060

Παραστάσεις:

Βαθύ: Δευτέρα 18 Ιανουαρίου , Αμφιθέατρο Λυκείου, ώρα 21:00

Βαθύ: Τρίτη 19 Ιανουαρίου, , Αμφιθέατρο Λυκείου, ώρα 21:00

Τιμές εισιτηρίων: 12€ γενική είσοδος & 10€ φοιτητικό-ανέργων

Προπώληση εισιτηρίων:

Βαθύ: Βιβλιοπωλείο Κύκλος, Τ. 2273023884

Καρλόβασι : Βιβλιοπωλείο Καραστάθης, Τ. 2273032378

Κριτικές

Ένας μονόλογος που αξίζει

Η Ελένη Ουζουνίδου σε έναν συγκλονιστικό μονόλογο που διατρέχει την ιστορία της μεταπολιτευτικής Ελλάδας.

Ματίνα Καλλάκη,

Η Λένα που "κεντάει"

Έναν χειμαρρώδη μονόλογο που διατρέχει όλη την μεταπολεμική Ελλάδα μέσα από την προσωπική και οικογενειακή ιστορία της Σταματίας Αργυροπούλου, «κεντάει» με μαεστρία η Λένα Ουζουνίδου.

Μάνια Ζούση,

Αξιοθέατη γυναίκα παλαιών αρχών

Μια καλοστεκούμενη μοναχική γυναίκα αλλοτινών καιρών, φευγάτη και δονκιχοτική για τα σημερινά δεδομένα, ξεδιπλώνει το νήμα του ταλαίπωρου βίου της από τα νεανικά της χρόνια μεταπολεμικά το '50 έως τα «φθινοπωρινά» της στα τέλη του '80.

Γιώργος Βιδάλης

Αμετανόητη δεξιά, αλλά αξιολάτρευτη και αθώα(...) Αυτή η γυναίκα είναι μια μεγάλη στιγμή στην καριέρα της Ελένης Ουζουνίδου. Η Σταματία της, άλλοτε υστερική κι άλλοτε επιθετική, άλλοτε μειλίχια και ζεστή, διαβαίνει με σταθερό βήμα την ανθρωπιά και την κατανόηση. Οποιος φύγει από το θέατρο κοροϊδεύοντας την, δεν έχει καταλάβει νομίζω ούτε την ηθοποιό ούτε τον αγώνα της. Δεν έχει εννοήσει το δέσιμο του κειμένου με τα υπαινικτικά σχόλια του σκηνοθέτη Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου (ένα κάγκελο που δείχνει στην εσωτερική φυλακή, κάποιο φύσημα αέρα, κι ασφαλώς οι απεγνωσμένες εκδηλώσεις του αδικημένου σώματος). Τα σεμεδάκια της Μαγδαληνής Αυγερινού, που από σκηνικό μετουσιώνονται σε νυφικό και σε στολή καλόγριας είναι, νομίζω, το πυκνότερο σε σημασίες αντικείμενο τον τελευταίο καιρό στο θέατρό μας.

Γρηγόρης Ιωαννίδης

Είδα: τη «Σταματία, το γένος Αργυροπούλου» σε σκηνοθεσία Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου Από τις παραστάσεις που αξίζουν την πολυφορεμένη βινιέτα του «μην χάσετε».

Στέλλα Χαραμή

Σταματία, παράσταση-έκπληξη

Μια συναρπαστική παράσταση, ένα έργο-κοίταγμα στον κοινωνικοπολιτικό μας καθρέφτη.

Όλγα Σελλά